



### ***Есе за 11 май***

В средата на XIX век празникът се чествал и в Русия, и в България, във връзка със започналата борба за църковна независимост. От 1863 г. 11 май се установява като църковен празник на светите равноапостоли Кирил и Методий. В София празникът бил организиран от учителя Сава Филаретов.


След Освобождението 11 май става всеучилищен празник на славянските първоучители. Тогава възниква и идеята за празничен химн. В Русе, през 1892 г. Стоян Михайловски, тогава учител в Мъжката гимназия, написва химна "Върви народе възродени". През май 1901г. учителят от Петокласното Ловчанско училище Панайот Пипков написва музиката към текста.

С въвеждането на григорианския календар през 1916 г. празникът, отбелязван от държава и Църква, се чества на един ден - 24 май. След 1969 г. се провежда изкуствена секуларизация чрез отделяне на църковния от светския календар, затова днес вече си имаме два празника - църковен (11 май) и светски (24 май).

Денят на св.св.Кирил и Методий е един от първите официални празници на възродената българска държава, превърнал се в празник на цялостния духовен живот и днес, в светлината на традицията, празникът 24-ти май обединява минало и бъдеще, за да обогати настоящето

За официален празник 24 май е обявен с решение на 9-ото Народно събрание на 30 март 1990 г.

Няма друг ден, в който българинът да е толкова топло усмихнат в съдружие, няма друг миг, който да обдарява българското съзнание с толкова удовлетворение и уют. От друга страна, наблюдателното око не може да не забележи, че онова, което стопля душите ни, примирява ни и ни въздига със и в самите нас, сякаш ни се струва недостатъчно представително, за да се означим национално с него, да го обявим за национален празник. Впрочем, не познавам друг народ, който толкова да се е колебал, кой е всъщност националният му празник. При хиляда и триста години история ние винаги избираме дата, когато някой е направил нещо вместо нас, когато някой ни е освободил.

A scroll of aged parchment with text, tied with a red wax seal. The parchment is yellowed and has a rough, torn edge. The text is written in a simple, black, sans-serif font. The scroll is set against a light-colored, textured background.

От едно освобождение скачаме към друго, подлагайки на съмнение или преоценка предишното. И в крайна сметка винаги сме не субект, а обект на националния си празник, не се решаваме на единствено достойния жест да обявим за истински национален празник деня, който осенява културната ни самобитност, който ни въздига във великото историческо начинание, изпълнено и превърнато в живот от самите нас.

Ние, българите, сме осенени от неоспорима истина - денят на светите братя не търси място за нас в историята, а символизира едно цялостно градивно културно пространство, нашия очевиден дял на сътворци на днешната цивилизация. Обдарява ни с уникалния шанс да сме различни и дълбококоренни при участието ни в общото съзидание на човечеството."